

VAIKŲ ELGESIO IR EMOCIJŲ SUTRIKIMAI

Elgesio ar (ir) emocijų sutrikimams būdinga:

Dėmesio siekimas. Tokių elgesį vaikai demonstruoja norėdami sulaukti daugiau dėmesio iš aplinkinių. Dažniausiai šis elgesys būna nevaldomas, destruktivus tam, kad galėtų pasiekti trokštamą tikslą.

Situacijų vengimas. Nuo ankstyvo mokyklinio amžiaus vaikai demonstruodami netinkamą elgesį pastebi, kad tai jiems yra naudinga, norint išvengti kai kurių situacijų: užduočių atlikimo, atsakomybės reikalaujančių darbų.

Kontrolė. Netinkamu elgesiu vaikai gali geriau kontroliuoti aplinką. Kontrolė tampa tam tikru jų veiklos motyvų pastiprinimu.

Bendravimo sugebėjimai. Nepakankamas bendravimo gebėjimas yra kai kurių mokinių netinkamo elgesio priežastis. Negebėjimas tinkamu būdu perduoti informaciją apie savo poreikius kitiems, norint išreikšti jausmus, norus.

Mokslinėje literatūroje išskiriami pagrindiniai požymiai, apibūdinantys vaikus, turinčius elgesio sutrikimus: nesugebėjimas mokytis, kuris nėra paaiškinamas intelektiniu, sensoriniu ar somatinės sveikatos faktoriumi; nesugebėjimas palaikyti draugiškus tarpusavio santykius su bendraamžiais ir ugdytojais; netinkamas elgesys ar jausmų apraiškos įprastinėje aplinkoje; nuolatinė bloga nuotaika ir depresija; psichinių sindromų išryškėjimo tendencija ir baimė, susieta su asmeninėmis ar mokyklinėmis problemomis.

Pagalbos pagrįstumas. Priimami sprendimai, pagrįsti įrodymais, besiremiančiais vaiko ugdymosi bei šeimos poreikių įvertinimu.

Individualizuota pagalba. Turi būti atsižvelgiama į vaiko amžių, brandą, jo individualius poreikius, gebėjimus, psichikos ir fizinės savybes, jo artimiausios aplinkos (šeimos) poreikius ir galimybes, socialinės aplinkos ir kitas svarbias aplinkybes.

Bendradarbiavimas. Esant poreikiui, paslaugų vaikui ir jo šeimai organizavimas ir teikimas grindžiami reikalingu, pagrįstu, koordinuotu bei nuosekliu bendradarbiavimu tarp ugdymo įstaigos, šeimos, nevyriausybinių organizacijų, valstybės ir savivaldybių institucijų.